

Jyväskylän Sataman Ilta
17.11.2018

Riippumattomuuden sietämätön keveys 3.
Jarmo Sormunen

SITOUTUMISEN KOLME ASKELTA

JOHDANTO:

- Kun lupauduin opettamaan tässä Sataman Illassa, en vielä silloin tiennyt, mikä on sarjan ja illan aihe.
- Mutta kun se hyvin pian sen jäkeen selvisi, huomasin, että itselleni ajankohtaisempaa ja tärkeämpää aihealuetta on vaikea löytää.
- Huomaan nimittäin kysyväni itseltäni yhtenäni, että mihin minä oikein olen sitoutunut? Miten kauaksi aikaa? Minkä ihmeen tähden olen nyt Unkarissa? Ketä varten?
- Haluan sanoa, että olen hyvin motivoitunut elämään ja työskentelemään Unkarissa. Se on nyt minun hommani ja teidän olevani Jumalan antamalla paikalla.
- Mutta kun kaikki onkin yhtäkkiä ihan erilaista kuin aiemmin, sitä mielessään koettelee, notta onko tämä Jumalasta vai jokin oma egotrippi.
- Yksi asia, minkä mä ymmärrän Jumalan mulle sanovan minulle, että ”Sä ole täällä muita varten, et itseäsi varten, muista se!”
- Ja se onkin tärkeätä muistaa, kun istut metrossa keskellä muuten aika suomalaisten näköisiä ihmisiä mutta et ymmärrä yhtään mitä puhutaan, mitä seinällä lukee, mitä kovaäänisistä kuuluu. Olet kuin kaksivuotias, jolle jotkut harmistuvat kun et puhu heidän kieltään, tai jolle puhutaan hitaasti ja ymmärtävästi naurahtuen.
- Mutta kaiken keskellä Jumalan kuiskaa: ”Hiljaa hyvä tulee. Kulje pienin askelin. Sillä pientä ja hidasta on kaikki ihmisen työ.”
- Sipilän Rami ja Malmbergin Arto ovat puhuneet tämän sarjan edellisissä illoissa sitoutumisesta hyvin käytännöllisesti ja tyhjentäneet pajatson ihan kunnolla.
- Tänään on puhetta sitoutumisen kolmesta askeleesta: Jumalan kutsusta, päätöksestä totella tuota kutsua, ja sitoutumisesta yhä uudelleen. Ja siitä, että me emme sitoudu itseämme vaan toisia varten!
- Seuraamme Mooseksen askeleita hänen sitoutuessaan Jumalaan.

1. JUMALAN KUTSU

Kun Mooses oli kasvanut suureksi, hän meni eräänä päivänä veljiensä luo ja näki, millaisia taakkoja he kantoivat. Hän näki myös, että egyptiläinen mies löi heprealaista miestä, hänen heimoveljeään. Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan. 2Ms 2:11-12

- Mooses oli kasvanut kultalusikka suussaan. Hän kuului Egyptin kermaan ja kaiken olisi pitänyt olla hyvin.
- Mutta tietoisuus oman synnyinkansansa olosuhteista ja kärsimyksestä herätti hänet. Jotain pitäis tehdä...!
- Hän halusi sitoutua isiensä Jumalaan ja omaan kansaansa. Hän toimi niinkuin osasi - oman ymmärryksensä mukaan.
- Mutta peittely-yrityksistä huolimatta tuo Mooseksen surmatyö tuli sekä juutalaisten että egyptiläisten tietoon.
- Mooses koki tulevansa torjutuksi molempien kansojensa taholta - vaikka ajatteli auttavansa.
- 40 vuotiaana hän joutui pakenemaan erämaahan, eroon heimolaisistaan, kasvatuskodistaan, omaisistaan...
- Mitä hän silloin ajatteli?
  - Tämä ei ole oikein, minähän yritin vain auttaa...
  - Minähän en laita enää tikkua ristiin sen kansan puolesta.
  - Sitoutumiset saa minun puolestani jäädä!
- **Sovellutus:**
  - Meilläkin saattaa olla huonoja kokemuksia sitoutumisesta.
  - Olemme - niin vilpittömästi kuin se vain on mahdollista - yrittäneet auttaa. Mutta meidät on torjuttu.
  - Meihin ei ole luotettu.
  - Mahdollisesti olemme saaneet jonkin tehtävän, mutta emme saaneet siihen ohjausta tai joku on tullut ja tehnyt sen meidän puolestamme.
  - Tai kenties emme ole halunneet kuulla neuvoja.
  - Tai kenties joku on kylmästi ohittanut meidät.
  - Tätä tapahtuu ihan liian paljon myös kristillisessä seurakunnassa.
  - Ja siksi olemme saattaneet loukkaantua ja päättää, että ikinä en enää hairahdu mitään tekemään - istun vain penkissä...
- Jumala oli suunnitellut Moosekselle tehtävän, jonka aika ei kuitenkaan ollut vielä. Se edellytti sydämen muutosta ja käytännön taitoja.
- Ei muuta kuin niitä opettelemaan - 40 vuoden ajan.
- Mooses ei itse suinkaan tiennyt, että tässä sitä minua valmistellaan suurempia varten nelisenkymmentä vuotta. Hän yritti todennäköisesti unohtaa mokoman Jumalan kansan ja keskittyä omaan perheeseensä.
- Jumala kuitenkin opetti häntä ja valmisti askel askeleelta käytännön kautta.

- Eikä tämä hyvää vauhtia vanheneva mies arvannut olevansa vielä keskellä toimintaa.
- **Sovellutus:**
  - Kenties Sinäkin olet kokenut tai koet tällä hetkellä olevasi jotenkin hyllyllä. Kenties olet saanut maistaa sitoutumisen mukanaan tuomaan iloa.
  - Mutta tällä hetkellä ei vois vähempää kiinnostaa. Eihän seurakunnassa voi olla minulle sopivaa tehtävää.
  - Jumala ei ole kuitenkaan luovuttanut vaikka Sinä olisit!
  - Hän valmistaa meitä kaikkia askel askeleelta ja haluaa käyttää niitä kokemuksia ja taitoja, joita olemme matkan varrella saaneet.
  - Lammaspaimen Mooses ei kuvitellut johtavansa vielä kaksimiljoonaista kansaa pois orjuudesta - saati että hän tekisi sitä yli satavuotiaana.
  - Jumalalla on meidänkin kohdalla varaa käyttää monenlaisissa, monta kertaa ja kauan aikaa...

Kun oli kulunut pitkä aika, Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat yhä orjuutensa vuoksi. He huusivat apua orjuuden tähden, ja heidän huutonsa nousi Jumalan luo. Jumala kuuli heidän vaikeroiminsensa ja muisti Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin kanssa tekemänsä liiton. Hän näki israelilaiset ja tunsu heidän hätänsä. 2Ms 2:23-25

- Auttaakseen kansaansa Jumala tarvitsi ihmisen, joka veisi kansan pois orjuudesta. Ja Hän valitsi Mooseksen.

Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaista. Kerran hän johti lampaat autiomaan toiselle puolelle ja saapui Jumalan vuoren Hoorebin luo. Siellä hänelle ilmestyi Herran enkeli orjantappurapensaasta nousevassa tulenliekissä. Mooses näki, että pensas oli ilmiliekeissä mutta ei kuitenkaan kulunut. Hän ajatteli: ”Minäpä poikkeen katsomaan tätä suurenmoista näkyä. Miksi pensas ei pala poroksi?” Kun Herra näki, että Mooses poikkesi katsomaan, hän huusi Moosekselle pensaasta: ”Mooses, Mooses!” Mooses vastasi: ”Tässä olen.” 2Ms 3:1-4

Jumala sanoi: ”Israelilaisten huuto on tullut korviini, ja minä olen myös nähnyt, kuinka egyptiläiset sortavat heitä. Lähde nyt matkaan! Minä lähetän sinut faraon luo, ja sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä.” 2Ms 3:9-10

- Jumala kutsui Moosesta sitoutumaan Häneen.
- Mies kuuli Jumalan äänen.
- Jumala lähettäisi Mooseksen Hänen nimissään kansan sekaan ja johtamaan sen ulos Egyptistä.

- Sovellutus:

- Miksi Jumala haluaa meidän sitoutuvan Häneen ja Hänen seurakuntaansa?
- Siksi, että Hän haluaa auttaa meidän kauttamme muita! Useinhan me näemme sitoutumisen meitä auttavana ja kasvattavana asiana. Ja meitä kehoitetaan siihen - ihan oikein - oman hengellisen elämämme tähden.
- Mutta Jumala haluaa meidän sitoutuvan, ei vain itsemme tähden vaan toisten tähden!
- Sitoutuminen ei ole 'Minä-juttu' vaan 'Me-juttu'! Me teemme siitä turhan usein vain 'minä-jutun'.
- Sen lisäksi, että itsekkin saamme kasvaa juuri sitoutumisen myötä, muut tarvitsevat meitä.
- Mikään ei esimerkiksi seurakunnassakaan toimi, ellei joku sitä tee.
- Evankeliumi ei etene, ellei joku vie sitä eteenpäin. Me sitoudumme toisten tähden!

Mutta Mooses vastasi Jumalalle: "Mikä minä olen menemään faraon luo ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?" Herra vastasi: "Minä olen sinun kanssasi! Tämä olkoon sinulle merkinä siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, te palvelette Jumalaa tällä vuorella." 2Ms 3:11-12

Mooses vastasi: "Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua, vaan sanovat: 'Ei Herra ole ilmestynyt sinulle'?" Herra kysyi häneltä: "Mikä sinulla on kädessäsi?" Hän vastasi: "Sauva." 3 Herra sanoi: "Heitä se maahan." Mooses heitti sauvan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. 2Ms 4:1-3

Mutta Mooses sanoi Herralle: "Oi Herra, minä en ole puhetaiteinen mies. En ole ollut ennen enkä ole senkään jälkeen, kun olet puhunut palvelijallesi, sillä minä olen hidaspuheinen ja kieleni on kankea." Herra vastasi hänelle: "Kuka on antanut ihmiselle suun, tai kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra? Mene nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on sanottava." Mutta Mooses sanoi: "Oi Herra, etkö voisi lähettää jonkun muun?" Silloin Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö leeviläinen Aaron ole veljesi? Minä tiedän, että hän osaa puhua hyvin. Hän on jo lähdössä sinua vastaan, ja kun hän näkee sinut, hän iloitsee sydämessään. Puhu sinä Aaronille ja pane sanat hänen suuhunsa. Minä olen teidän suunne apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä. 2Ms 4:10-15

- Mitkä olivat Mooseksen ensireaktiot?

- 40 vuotta Midianin erämaassa olivat vieneet hänestä luottamuksen itseensä.
- Mooseksella oli hyviä syitä, miksi hänestä ei olisi Jumala käyttöön:
  - "En minä pysty! Ei minusta ole siihen!"
    - Jumala vastasi: "Minä olen Sinun kanssasi!"
  - "Entä jos ne eivät usko minua?!"
    - Jumala vastasi: "Tässä on Sulle merkit! Näitä he uskovat!"
Käärmesauva ja pitalinen käsi.
  - "Enhän minä osaa puhua! Mulla on hidas puhe ja kankea kieli!"
    - Jumala vastasi: "Kuka on antanut Sulle suun? Minä pystyn puhumaan Sinunkin kauttasi!"
- Lähetä kuka muu tahansa!
  - Tässä vaiheessa Jumala suuttui!! Tekosyilläkin on rajansa! Mutta silti Hän armahti Moosesta!
  - Jumala antoi Mooseksen kaveriksi hänen veljensä Aaronin.
  - Hänen ei tarvinnut sitoutua yksin. Kaikki ei ollutkaan hänen varassaan!
  - Jos Mooses tarvitsi kaverin - me tarvitsemme myös. Meidänkään ei tarvitse sitoutua Jumalaan yksin! Hän antaa meille kavereita, veljiä ja siskoja, joilla on ihan samat kivut ja pelot, kuin meillä.
  - Eikä Mooseksen tarvinnut keksiä itse sanottavaansa. Jumala antoi hänelle selkeät ohjeet, mitä sanoa ja tehdä.
  - Jos he eivät tätä usko, niin he uskovat tämän. Ja jos eivät, niin tee tämä...
  - Jumalalle Mooseksen tekosyyt eivät menneet läpi. Hän lupasi auttaa miestä suoriutumaan kaikesta mikä eteen tulisi. Hän varustaisi Mooseksen kaikella tarvittavalla...
- **Sovellutus:**
  - Meidän puutteemme eivät estä Jumalaa käyttämästä meitä. Hän on erikoistunut toimimaan vajavaisten ihmisten kautta.
  - Meilläkin on yleensä monta hyvää syytä kieltäytyä Jumalan kutsusta - koskee se sitten uskoontulemista, seurakuntaan liittymistä tai vastuun kantamista seurakunnassa - tai lähetystyötä.
  - "Ei minusta ole, kun mulla on toi selkä kipeä!"
  - "En minä osaa mitään puhua!"
  - "En minä osaa olla lasten kanssa!"
  - "Mä taas en jaksa olla lasten kanssa, kun teen sitä työkseni päivisin!"
  - "Enkä minä osaa mitään tarjoilla tai keittää."
  - "Minä olen liian vanha mihinkään!" Jumala sanoo: "Etkä oo!"
  - "Minä taas olen liian nuori!" Jumala sanoo: "Etkä oo!"

2. PÄÄTÖS SITOUTUA

Mooses palasi appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: ”Anna minun mennä takaisin veljeni luo Egyptiin katsomaan, ovatko he vielä elossa.” Jetro sanoi Moosekselle: ”Mene rauhassa.” Herra sanoi Moosekselle Midianissa: ”Mene takaisin Egyptiin, sillä kaikki, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat kuolleet.” Silloin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, pani heidät aasin selkään ja palasi Egyptin maahan. Ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan. 2Ms 4:18-20

- Mooses ei vain sanonut, että joo mä meen - vaan meni kans!
- Mutta se edellytti olosuhteiden järjestymistä. Hän tarvitsi appiukon aamenen reissuunsa. Ottihan hän vaimonsa ja lapsensa mukaansa.
- Haluan tässä kohtaa korostaa sitä, että Mooseksen sitoutuminen Jumalaan vaikutti myös muihin. Siksi hän ei voinut suinpäin rynnätä Egyptiin vaan tarvitsi ’lupaa’ appiukoltaan.
- Mutta Jumala valmisti myös appiukon siunaamaan miestä matkaan.
- Jumala kun muokkaa olosuhteita ja puhuu niidenkin kautta.

Sitten Mooses ja Aaron menivät kutsumaan koolle kaikki israelilaisten vanhimmat. Aaron kertoi kaiken, mitä Herra oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan nähden. Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra huolehti israelilaisista ja näki heidän kurjuutensa, he kumartuivat kasvoilleen maahan. 2Ms 4:29-31

- Mooseksen yllätykseksi kansa uskoikin häntä. He näkivät Jumalan vaikuttamat tunnusteot ja Mooseksen kokemuksen Jumalan kutsusta.
- **Sovellutus:**
  - Jos Jumala kutsuu meitä sitoutumaan johonkin, Hän antaa kaiken siihen tarvittavan.
  - Lisäksi Hän pystyy vakuuttamaan toisetkin saamastamme tehtävästä.

3. UUDELLEEN JA UUDELLEEN

Mooses palasi Herran luo ja sanoi: ”Herra, miksi olet tehnyt pahaa tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut? Siitä asti kun minä menin faraon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole vapauttanut kansaasi.” 2Ms 5:22-23

- Jo heti tehtävänsä alusa Mooses kohtasi vastoinkäymisen, joka olisi voinut pysäyttää hänet täysin.

- Mitä enemmän Mooses yritti vapauttaa kansaa (vitsausten kautta), sitä hankalammaksi faarao teki kansan elämän.
- Vapauttajasta tuli nopeasti kiusankappale, josta täytyi päästä eroon. Suosio vaihtui avoimeen vastustukseen.
- Mooses oli valmis heittämään huivinsa naulaan ja menemään takaisin Midianiin...
- Ja kun kansa oli päässyt Egyptistä, se seiso i Punaisen meren rannalla - egyptiläisten armeija kivenheiton päässä valmiina murskaamaan koko joukon.

He sanoivat Moosekselle: ”Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä teitkään meille, kun veit meidät pois Egyptistä! Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: ’Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!’ Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaassa.” 2Ms 14:11-12

- Ja tämä toistui uudestaan ja uudestaan. Kansa vastusti häntä ihan yhtenä.
- Mooseksen kutsumus oli useamman kerran hakusessa. Hän oli kiusattu jättämään leikin kesken...
- Hän vuodatti sydäntään Jumalalle ja valitti, miksi Herra salli tämän.
- Joka kerran Jumala vastasi hänelle, rohkaisi häntä ja auttoi askelen eteenpäin.
- **Sovellutus:**
  - Yksi vaikeimpia asioita sitoutumisessa on houkutus jättää kesken.
  - Jäädä yksin vastuun kanssa. Kokea se liian haastavana, väsyttävänä ja ylivoimaisena.
  - Me näemme sitoutumisen aika usein maratonina, yhtenä pitkänä juoksuna, joka on vietävä maaliin saakka, maksoi mitä maksoi.
  - Vaikka sitoutuminen Jumalan valtakunnan työssä vaatiikin periksiantamattomuutta ja pitkäjännitteisyyttä, se ei tarkoita, että kun kerran olet aloittanut, niin keskenhän et lopeta - tai uskosi menetät...!
  - Terveellisempää ja lohdullisempaa on nähdä sitoutuminen sarjana päätöksiä, lyhytaikaisempia urakoita, joilla on alku ja loppu.
  - Valmistellessamme opetustiiimissä vajaa vuosi sitten tätä opetussarjaa Tapsa heitti ajatuksen ’kvartaalisitoutumisesta’.
  - Samalla tavoin kuin liikemaailmassa edetään neljännesvuosittain, kolmen kuukauden jaksoissa, samalla tavoin voisimme nähdä myös sitoutumisen tällaisina kvartaaleina, lyhyempina jaksoin, urakoina - vaikka tekisimmekin samaa kuin aiemmin.

- Käytännössä se olisi sitä, että sitoudumme seurakunnassa tehtäviin aina määrääjäksi - vaikka puoleksi vuodeksi. Ja arvioimme omaa tilannetta ja seurakunnan tarvetta määrääjain uudelleen ja uudelleen.
  - Näin meillä on mahdollisuus kasvaa sitoutumisessa ja löytää niitä tehtäviä, jotka sopivat meille parhaiten. Ja auttaa siellä missä tarvitaan!
  - Jumala vei Moosestakin askel askeleelta. Midianista Egyptiin, egyptistä Punaiselle merelle, meren rannalta Siinaille, Siinailta erämaahan jne. Yksi rupeama kerrallaan.
  - Sitoutuminen ei ole maratoni vaan 3000 metrin estejuoksu. Tai vaikka monta 400 metrin aitajuoksua.
  - Sinunkaan ei tarvitse sitoutua for ever ja ikuisesti - ei muuta kuin Jeesukseen.
  - Sillä Hän on sitoutunut Sinuun.
-
- Jumala ei jättänyt Moosesta kertaakaan yksin haasteen kanssa. Hän näki miehen voimavarat ja auttoi häntä ihmisten kautta ja ihan suoraankin.
  - Jumala ei ole piiskuri, joka ajaa meidät hommiin ja haukkuu sitten huonosti tehdystä työstä.
  - Hän on isä, joka auttaa ja rohkaisee meitä eteenpäin - voittamaan pelkomme. Auttaaksemme toisia lähemmäksi Häntä.
  - Hän armahtaa kaiken aikaa, antaa anteeksi syntimme. Kääntää oikeinpäin virheemme ja kulkee meidän rinnallamme.
  - Sillä Hän on sitoutunut Sinuun! Hän osoitti sen kuolemalla puolestasi.